

Laidiens: 23.07.1999., Nr. 237/238

Ministru kabineta noteikumi Nr. 260

Rīgā 1999.gada 20.jūlijā (prot. Nr. 36, 7.§)

Noteikumi par vienošanos apdrošināšanas jomā atbrīvošanu no Konkurences likumā noteiktā vienošanās aizlieguma

Izdoti saskaņā ar Konkurences likuma 15.panta ceturtās daļas 1.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Šie noteikumi nosaka, kādas vienošanās apdrošināšanas jomā — savstarpējie līgumi, saskaņota darbība un sabiedrību apvienību lēmumi — tiek atbrīvotas no Konkurences likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktā aizlieguma, ievērojot minētā likuma panta otro daļu, ja tās atbilst šo noteikumu prasībām. Šādas vienošanās ir atļautas, neiesniedzot paziņojumu par tām Konkurences padomē.
2. Šie noteikumi attiecas arī uz apdrošināšanas sabiedrību (turpmāk — apdrošinātāji) vienošanos piešķirt tiesības un uzlikt pienākumus saistītajiem uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) (turpmāk — uzņēmumi).
3. Šo noteikumu izpratnē apdrošinātāju — vienošanās dalībnieku — saistītie uzņēmumi ir:
 - 3.1. uzņēmumi, kuros vienošanās dalībniekiem ir izšķiroša ietekme;
 - 3.2. uzņēmumi, kuriem ir izšķiroša ietekme vienošanās dalībniekos;
 - 3.3. uzņēmumi, kuros izšķiroša ietekme ir šo noteikumu 3.2.apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem;
 - 3.4. uzņēmumi, kuros vienam vai vairākiem no šo noteikumu 3.1., 3.2. un 3.3.apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem ir izšķiroša ietekme.

II. Vienošanās par vienotām apdrošināšanas prēmijām atbrīvošana no vienošanās aizlieguma

4. Atbrīvojums no vienošanās aizlieguma ir attiecināms uz vienošanos par sadarbību starp apdrošinātājiem vienotu apdrošināšanas prēmiju ieviešanā vienam un tam pašam apdrošināšanas veidam, ja tā saistīta ar kopīgu:
 - 4.1. informācijas bāzes veidošanu par vidējo parakstīto apdrošināšanas prēmiju lielumu noteiktā laikposmā;
 - 4.2. tabulu veidošanu par nāves, saslimstības un nelaimes gadījumu, kā arī invaliditātes biežumu saistībā ar dzīvības, veselības un nelaimes gadījumu apdrošināšanu un minētās informācijas izplatīšanu;
 - 4.3. pētījumu veikšanu par dažādu ārējo apstākļu iespējamo ietekmi uz apdrošinātājiem — vienošanās dalībniekiem — par prasību par apdrošināšanas atlīdzību izmaksu biežumu un to apjomu, par dažādu ieguldījumu veidu izdevīgumu un minēto pētījumu rezultātu izplatīšanu.

5. Atbrīvojums no vienošanās aizlieguma ir attiecināms uz šo noteikumu 4.punktā minēto vienošanos, ja ir spēkā visi šie nosacījumi:

5.1. šo noteikumu 4.punktā minētā informācija, tabulas un pētījumu rezultāti apkopotā un klasificētā veidā satur norādi, ka tie ir tikai informatīvs materiāls;

5.2. šo noteikumu 4.punktā minētā informācija un tabulas nesatur datus par apdrošinātājiem — vienošanās dalībniekiem —, ja minētie dati ir to komercnoslēpums;

5.3. šo noteikumu 4.punktā minētie aprēķini, tabulas un pētījumu rezultāti neidentificē apdrošinātājus — vienošanās dalībniekus.

6. Atbrīvojums no vienošanās aizlieguma nav attiecināms uz šo noteikumu 4.punktā minēto vienošanos, ja apdrošinātāji vienojas vai uzliek par pienākumu citiem apdrošinātājiem neizmantot informāciju, tabulas un pētījumu rezultātus, kas atšķiras no šo noteikumu 4.punktā noteiktajiem.

III. Vienošanās par apdrošināšanas polišu standartiem atbrīvošana no vienošanās aizlieguma

7. Atbrīvojums no vienošanās aizlieguma ir attiecināms uz vienošanos par sadarbību starp apdrošinātājiem vienota apdrošināšanas polišu standarta ieviešanā, ja apdrošinātāji vienojas par:

7.1. vienota apdrošināšanas polišu standarta ieviešanu tiešajā apdrošināšanā;

7.2. vienotu apdrošināšanas politikas izdevīguma un uzkrāšanas elementa atspoguļošanu polisē.

8. Atbrīvojums no vienošanās aizlieguma ir attiecināms uz šo noteikumu 7.punktā minēto vienošanos, ja šo noteikumu 7.1.apakšpunktā minētais standarts tiek noteikts un izplatīts ar norādi, ka:

8.1. tam ir informatīvs raksturs;

8.2. ir iespējama arī citu standartu lietošana;

8.3. minētais standarts ir pieejams jebkurai personai pēc tās pieprasījuma.

9. Atbrīvojums no vienošanās aizlieguma nav attiecināms uz šo noteikumu 7.punktā minēto vienošanos, ja apdrošināšanas polišu standartā iekļauts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

9.1. atteikšanās no to zaudējumu atlīdzināšanas, ko parasti sedz apdrošināšanas sabiedrība, bez norādes, ka katrs apdrošinātājs var brīvi izvēlēties, vai segt attiecīgos zaudējumus;

9.2. tiek ieviesti daudzi apdrošināšanas veidi (ieskaitot tādas apdrošināšanas veidus, kuriem reizē nav pakļauts liels skaits apdrošināšanasņēmēju) bez norādes, ka katrs apdrošinātājs var brīvi izvēlēties piedāvājamās apdrošināšanas veidus;

9.3. apdrošinājumaņēmējam, automātiski atjaunojot polisi, tiek uzspiests atkārtots apdrošināšanas termiņš, kas ilgāks par vienu gadu, izņemot gadījumus, kad paziņojums par to saņemts pirms apdrošināšanas termiņa beigām;

9.4. apdrošinājumaņēmējam tiek uzspiesti dažādi apdrošināšanas veidi pie viena apdrošinātāja.

10. Atbrīvojums no vienošanās aizlieguma nav attiecināms uz šo noteikumu 7.punktā minēto vienošanos, ja:

10.1. apdrošinātāji vai to apvienības uzņemas saistības vai uzliek saistības citiem apdrošinātājiem nepiemērot nosacījumus, kas atšķiras no šo noteikumu 7.punktā noteiktajiem;

10.2. vienošanās neparedz atsevišķu apdrošināšanas veidu apdrošināšanas atlīdzību izmaksu atkarībā no rādītājiem, kas saistīti ar apdrošinājumaņēmēju, paredzot iespēju noteikt īpašus apdrošināšanas noteikumus